

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๗/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๘๒/๒๕๕๖

วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕
วรรคสอง หรือไม่

ศาลอาญาส่งความเห็นในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๕๖๒/๒๕๕๖ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๔ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องบริษัท ไทยธุรกิจเกษตร จำกัด
โดยนายอดุลย์ กาญจนวัฒน์ ที่ ๑ และนายสมเกียรติ สิทธิชัยพร กับพวก ที่ ๒ เป็นจำเลยต่อ
ศาลอาญาในความผิดฐานร่วมกันขายปุ๋ยเคมีเกษตรปลอม โดยจำเลยที่ ๑ มีฐานะเป็นนิติบุคคล
ประเภทบริษัทจำกัด และจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการของบริษัทฯ ได้ร่วมกันขายปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้อง
ตามมาตรฐาน อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๓๐
มาตรา ๖๔ มาตรา ๑๒/๕ พระราชบัญญัติปฎิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๑๘
มาตรา ๓๖ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลอาญาพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติปฎิ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒/๕ เป็นบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายที่มีลักษณะเป็นบทสันนิษฐานให้ต้องรับโทษในทางอาญา ซึ่งน่าจะมีลักษณะที่เป็นการขัด
หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือไม่ จึงให้ส่งคำร้องดังกล่าวมาตามทางการเพื่อขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

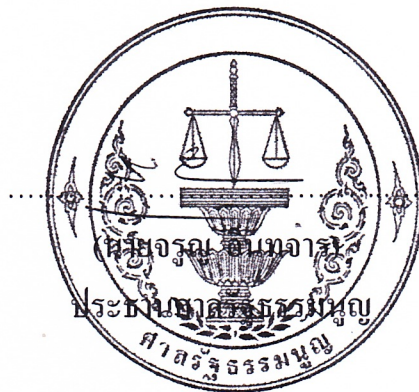
- ๒ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ความเห็นของศาลอาญาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นมาก่อน แต่ประเด็นตามคำร้องเป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติปฎิย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือไม่ ซึ่งกรณีดังกล่าวศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วในคำวินิจฉัยที่ ๑๕ - ๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า พระราชบัญญัติปฎิย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง ดังนั้น คำร้องนี้จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ (๑๓) ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

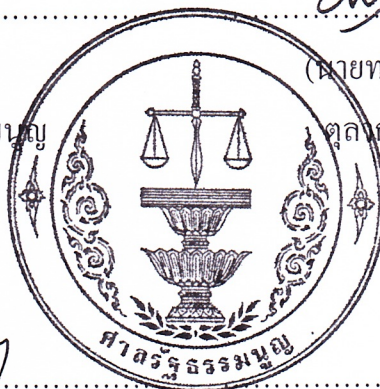
(คำสั่งที่ ๒๗/๒๕๕๗)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล ไชกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรินทร์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ